

LA SITUACIÓ EDUCATIVA ACTUAL DE LES AULES HOSPITALÀRIES DE CATALUNYA

Treball Final de Grau de Mestra d'Educació Infantil

ANNEXOS

Maria Jordà Casals

4rt curs

Sílvia Vilardell Saborit

Facultat d'Educació, Traducció i Ciències Humanes

Universitat de Vic

Vic, 16 de maig de 2014

Continguts

- Annex 1: Entrevista a l'aula hospitalària de la Vall d'Hebron
- Annex 2: Entrevista a l'aula hospitalària de Sant Joan de Déu d'Esplugues (Escola dels Pins)
- Annex 3: Entrevista a l'aula hospitalària de Sant Joan de Déu de Manresa (Fundació Althaia)
- Annex 4: Taula resum de les informacions extretes de les entrevistes
- Annex 5: Document de compromís ètic

Annex 1: Entrevista a l'aula hospitalària de la Vall d'Hebron

Bon dia, sóc la Maria Jordà, una estudiant de 4rt curs d'Educació Infantil que estic fent el treball de Final de Grau de les aules hospitalàries. En primer lloc moltes gràcies per la vostra atenció. Per començar m'agradaria que m'expliquéu el funcionament de la vostra aula.

- Bé, nosaltres som 5 mestres i depenem del Departament d'Ensenyament. Som mestres amb plaça fixa en una escola i estem aquí en Comissió de Serveis. És a dir, no som personal de l'hospital. Amb l'hospital tenim un punt de connexió a través de l'atenció al client però de la nostra nòmina i altres tràmits és el Departament d'Ensenyament el qui se n'encarrega. Per tant, nosaltres fem les mateixes hores de classe que faríem a l'escola, els mateixos dies de treball que faríem a l'escola i les mateixes vacances igual que a l'escola, l'únic que aquí, el grup de mestres de la Vall d'Hebron, vam decidir que a l'estiu allargàvem 15 dies més.
- *Del juliol...*
- Sí, exacte. Però 15 dies més fent torns eh... Es pot dir que nosaltres estem cobrint fins al 15 de juliol perquè als nens que passen aquí l'estiu no se'ls faci tan llarg però nosaltres fem torns. De fet treballem 5 dies més, però aquests 5 dies de més durant l'any els podem recuperar. A l'Administració no li regalem res.
- *(Riures)*
- No, és així... Vull dir, no estem d'acord amb l'inspector i ja ho sap. Aquí per exemple si un dia faltem una no es nota, perquè les altres podem cobrir. Clar, aquests dies de més que treballem, quan ens els agafem nosaltres de festa no ho fem totes alhora perquè sinó no es podria fer. Nosaltres ho anem fent saltejat i així ho anem cobrint i no es nota. Llavors, aquí a l'hospital atenem a totes les àrees de nens que hi ha hospitalitzats, és a dir, oncologia, nefrologia, cirurgia, pediatria i també, sobretot a la UCI. Nosaltres anem establint uns torns, que vol dir que cada 15 dies la mestra canvia de planta perquè les dificultats a nivell emocional no són ben bé iguals. No és el mateix estar a la planta d'oncologia, que és potser la que més, en aquest aspecte, pot tocar, que a la de cirurgia. També ens va bé perquè totes coneixem a tots els nens i ens serveix a nosaltres mateixes per anar-nos fent la teràpia perquè anem parlant constantment d'ells. Aquí té d'especial això, de normal a les escoles els alumnes no se't moren, i aquesta és una dificultat a nivell emocional que

s'afegeix. Jo t'he portat això que és un horari una mica per explicar-te això que deia: oncologia vol dir que hi ha una mestra i una altra que l'ajuda i fa l'atenció a les habitacions. A càmeres hi ha els nens que els hi estan fent un transplantament de medul·la. És una zona totalment aïllada i això vol dir que la mestra que entra aquí, a les 11, ja no en surt fins a les 2. Però la primera estona pot ajudar a l'altra mestra, perquè aquesta planta és la que té més nens. Els de nefro i cardio estan amb una mestra que atén als que estan allitats i als que estan fent diàlisi. Aquí, a les pediatries, a l'edifici rodó, a la planta cinquena i vuitena, i els de cirurgia que també aquesta va a la UCI. Si estan a la UCI però estan bé i hi podem anar, també hi anem. Llavors amb això fem torns i cada 15 dies ens anem canviant. Però si una mestra acaba o no té tants nens, ens truquem i ens ajudem. Aquí cada dia la feina és diferent i no pots fer com a l'escola i dir "avui fem això i demà farem una altra cosa" perquè demà a lo millor els nens pels que tenies programats no es troben bé, o han anat a fer una prova, o els toca una operació... Varia completament diàriament.

- *I tot això com ho gestioneu?*
- Com podem. Aquesta és una feina per arribar-hi quan ja tens una certa experiència ja que has de tenir els currículums al cap i has de tenir una flexibilitat per dir "això que havia pensat avui no puc fer-ho perquè aquest nen no hi està, què m'invento...?". La feina és totalment variada. Per mi és una de les coses més atractives i que més m'agraden. A part, que estàs amb nens des de P3 fins a ESO o fins a Batxillerat, fet que t'obliga a estar sempre canviant. Hi ha coses que no podem saber, doncs podem dir "això no ho sé, deixa'm el llibre i demà t'ho explico". Això sobretot passa amb els de Batxillerat i amb els de 4rt d'ESO.
- *Els més grans vénen aquí amb el llibre?*
- Sí. Com que la majoria de nens estan matriculats a escoles de Catalunya, aquesta és el seu punt de referència. Per tant, nosaltres sempre el primer que fem és posar-nos en contacte amb l'escola per saber què hem de fer. És a dir, nosaltres fem el que l'escola ens diu, ens marca la pauta. Pot ser que això no passi i per això nosaltres tenim material. Com que tenim una subvenció econòmica del Departament, destinem els diners a comprar materials per fer front a aquestes situacions. Per exemple, un nen de Murcia no portarà els llibres, doncs nosaltres tenim el material aquí. En principi, sempre que podem intentem que l'escola sigui la que ens marqui el currículum a seguir.

- *Quan són molt petits també?*
- Sí, a vegades també perquè si tenim els llibres o el material del nen anem fent el mateix que estan fent. Així li podem dir “mira a la teva classe estan fent això!” i si a vegades ens poden enviar algun vídeo o algun correu amb dibuixos... Sempre procurem que tinguin contacte amb la seva escola i amb la seva vida normal, fem referència al màxim que es pugui a la seva vida quotidiana...
- *Suposo que sinó encara seria més difícil per ells...*
- Sí i la veritat és que no tenim gaire problemes, les escoles sempre han respòs bé. A vegades això no passa perquè hi ha nens que entren a càmeres i, per tant, ha de ser tot nou. Llavors nosaltres tenim quaderns que hem comprat i els hi fem saber que, com que no podem entrar els seus llibres, fem servir aquests. Però sempre intentem partir del que ens diu l'escola, a un altre ritme i a un altre nivell, però que el nen tingui sempre la referència de la seva escola. I la majoria passen el curs. L'escola també ho té molt en compte...
- *S'adapten a la situació...*
- S'adapten. No hi ha solucions. És que això no és l'escola, és un altre món, és un hospital i té molt poc a veure amb l'escola. La major part dels nens són atesos de manera individual, la majoria al llit perquè no poden sortir, o estan connectats a la bomba, o estan aïllats... I si poden sortir sí que tenim aquest espai de classe i un altre igual al pis de baix, que és oncologia, i llavors podem ajuntar els d'aquí a la planta que poden sortir. Però igual són tres nens i d'edats molt diferents. És com una escola unitària. Plantejar-te de fer treballs en grup és molt difícil. És a dir, és tot a nivell individual. Intentem al màxim que estiguin aquí junts. Estan junts però cadascú està fent la seva feina. Llavors quan vénen les festes fem algun mural per penjar a baix i tots fem més o menys el mateix. Però és molt esporàdic: una, dues o tres vegades l'any.
- *Quan hi ha les festes...*
- Exacte. A nivell de mestres també és el que tenim al cap: volem seguir al màxim el currículum. Perquè de voluntaris l'hospital en té molts. Hi ha pallassos, hi ha el Màgic Andreu, gent de la Creu Roja... l'aspecte lúdic està molt cobert. Nosaltres el que intentem és tenir al cap el currículum i que els nens que estiguin aquí no perdin el curs i segueixin el seu nivell escolar al màxim.

- *Molt bé. A vegades us deueu trobar nens que no tenen gens de ganes de treballar. Com soleu reaccionar?*
- Solen ser els més grans. Fins a 6è i fins a 2n d'ESO en tenen ganes perquè d'alguna manera tu ets la quotidianitat i els nens estan acostumats a l'escola i aquí arriben i van a l'escola. Als petits els hi fa gràcia perquè per anar de l'habitació a l'aula es posen la motxilla. Ara, els més grans moltes vegades estan de mal humor, deprimits, no volen... Nosaltres no som psicòlegs. Aquí a l'hospital ja n'hi ha i ja treballen amb ells aquestes qüestions. Nosaltres intentem donar-hi la volta. Igual un dia no treballaràs perquè estaràs parlant amb ell, però després en tindrà ganes i s'enganxarà... Has d'anar buscant com fer-ho perquè cadascú és un món. Fem el que podem a cada moment. Si un nen té ganes de parlar, tu l'escoltes. I aprofitem per escriure-ho o buscar informació, etc. Depèn del que se t'acudeixi. Hem de tenir en compte que nosaltres no som els psicòlegs i mai els hi hem de passar a davant. Per exemple amb els pares no diem mai el que s'ha de fer. Si algú té ganes de parlar, nosaltres escoltem però mai donem consells perquè no forma part de la nostra feina. Hi ha altres professionals que es dediquen a això. És com amb les medicacions, quan entres en una habitació el primer és la medicació: si al nen li pita la bomba tu truques, si vol fer un pipí també truques... Mai dius "ja ho faig jo" perquè la podries espifiar moltíssim. Si no ens diuen que podem fer alguna cosa, nosaltres no ho fem.
- *Com penseu que afecta el vostre treball d'aquí a les emocions dels infants?*
- Jo penso que els hi va bé perquè el sol fet de venir a la classe i trobar-se amb d'altres que es troben en la mateixa situació que ells és bo i positiu. Perquè no sempre estem tristos. Si es troben bé diuen les mateixes tonteries i fan les mateixes bestieses que a l'escola. I tu a vegades també ho fas. A mi aquests nens no em fan pena, no me'n poden fer perquè si em fan pena me'n vaig a casa i no faig la meua feina. Al contrari, no fas veure que no passa res perquè passa i passa molt. Si es troba malament es troba malament i si està enfadat hi té tot el dret. Tenint en compte que els hi passen moltes coses, doncs si l'estona que ve, el nen s'oblida de la malaltia, tot això que tenim de guanyat. Per això jo penso que està a la classe els hi va bé. Els metges a vegades també ens ho han dit. Per exemple, avui he anat a càmeres, amb una nena que té molt mal a la boca, no pot ni empassar saliva ni parlar. Estem començant a fer problemes i jo m'he fixat que, mentre estàvem llegint, la freqüència amb què treia la saliva era molt menys que abans perquè no hi pensava i es distreia. Jo no li he tret el mal però com a mínim no ha estat pensant amb el mal sinó amb

el problema. I la nostra feina tracta d'això. Has de ser una mica empàtic i posar-te a la seva situació. Però també és veritat que els nens aquí es tornen molt dèspotes perquè estan acostumats que els pares estan tan desmuntats que el sobreprotegeixen. Llavors els nens diuen "ara això no ho vull fer". Però tu una mica també els has de forçar. És a dir, no perquè estiguin malament els hi has de permetre que t'insultin i et faltin el respecte. No has d'oblidar que tu ets la mestra i que tu poses les normes i les condicions que s'han de complir. Hem de dir "toca fer això i això es fa". Per altra banda penso que això és bo perquè els límits sempre són bons.

- *Si anessin a l'escola normal els hi posarien els límits igualment...*
- És que d'alguna manera tu estan demanant. Si els hi marquem que vagin per un camí, es centren amb allò i s'ha acabat la tonteria.
- *Molt bé. Continuem... Les mestres aquí es van renovant?*
- No. Nosaltres som un equip de cinc mestres que hem sol·licitat estar aquí, és una comissió de serveis. Llavors clar, fins que nosaltres vulguem o fins que el Departament ens digui, perquè la comissió es renova cada any. Mira jo fa 8 anys que estic aquí i n'hi ha que fa més. A l'equip que tenim aquí, les últimes que van arribar ho van fer fa 6 anys. En principi som un equip estable de cinc persones i totes som grans perquè és una feina per arribar-hi quan ja estàs una mica com de tornada.
- *Quan ja tens moltes experiències viscudes...*
- Jo no aconsellaria a ningú acabar la carrera i venir a treballar aquí perquè això és un món molt tancat i necessites tenir l'experiència d'haver passat per totes les classes per veure diferents coses: els currículums dels nens, com són totes les edats... Sinó aquí et quedes molt encaixonat. A més, aquí a nivell emocional és un desgast molt gran i has de saber posar-hi distància ja que a vegades hi ha situacions una mica dures. Per exemple, en una setmana se'n poden anar dos o tres i això t'afecta.
- *Us fan fer cap curs per aprendre a superar aquestes situacions?*
- Jo vaig fer un curs de dol a nivell personal, organitzat per l'associació de pares de nens amb càncer, que té un conjunt de professionals que feien cursos. Però si nosaltres demanem a la psicòloga que vingui a xerrar amb nosaltres ella ho fa. A nosaltres ens va molt bé el fet de ser cinc i d'anar canviant d'espai perquè parlem molt dels nens. Com que totes coneixem el nen, com està... ja ens anem fent la teràpia.

- *Com és la relació amb les famílies?*
- Molt bona perquè hi ha una relació molt estreta. La major part de les vegades és la pròpia família la que ens posa en contacte amb l'escola perquè quan entres a l'habitació expliques al pare o a la mare, qui som, què fem... I cada dia ens els trobem i intercanviem informacions. És a dir, hi ha una relació molt estreta i hi ha molts comentaris i diàlegs.
- *Per tant no feu ni informes ni res d'aquest tipus?*
- Només si l'escola d'origen ens els demana, a vegades ens sol·liciten un informe de rendiment per saber com ha acabat el curs, llavors sí.
- *Però cap a l'escola, cap als pares ja us baseu en aquest contacte directe...*
- Cap als pares no, perquè ja et dic, el responsable últim del nen és l'escola. I nosaltres ens posem en contacte amb la mestra i amb qui sigui. Si ens ho demanen sí que en fem, però en principi no sol ser així. Nosaltres el que fem és aquesta fitxa de traspàs on posem el nom i dades de l'alumne i coses que ens interessa saber de l'escola, el material que ens han donat... Tot i que quan fem el traspàs ens ho expliquem tot, el fet de tenir-ho aquí va bé perquè hi ha totes les dades i els materials utilitzats.
- *I això ho ompliu quan feu el traspàs cada 15 dies?*
- No, cada vegada que tenim un nen nou si sabem que s'hi estarà un temps. Perquè aquí hi ha molts nens. Nosaltres atenem sempre a partir d'una setmana o deu dies d'ingrés, abans no. Per tant, la majoria dels nens aquí estan temporades llargues, els nostres alumnes sempre són de mitjana i llarga estada, perquè els altres ja no els atenem. Primera que no donem l'abast i segona que no passa res per faltar a l'escola una setmana. Llavors quan arriba nou, tu ja entres les dades i tot el que necessites saber. Et dono un exemple d'aquest full que ja te'l pots quedar.
- *Moltes gràcies.*
- Llavors el que fem amb els nens és editar una revista amb tots els treballs que fan. I aquesta revista se'ls hi dona amb ells i els agrada molt. Aquí hi ha una foto dels treballs i murals conjunts que fem que pengem a baix a l'entrada. Això els hi fa molta gràcia. També t'ho donaré.
- *Molt bé. I en referència a l'atenció a la diversitat...*
- Ho és tot. L'atenció a la diversitat és aquí. Tot això és tan divers... Hi ha nens de tota mena, de tota condició, de tot nivell... Tenim de tot: de totes les edats i de tot arreu del mapa. El que sí que constatem és que com que són nens que han estat malalts i no han pogut assistir a l'escola durant un temps, solen tenir

el nivell una mica més baix del que tindrien a l'escola. Però després quan s'incorporen a l'escola, la majoria tornen a agafar el ritme.

- *Clar suposo que depèn del nen...*
- Clar. És que a més aquí ho atenem tot, totes les coses que et puguis imaginar. Des de nens que han tingut un accident i es passen tres mesos per recuperar-se, fibrosis quística, tumors... tot. Llavors la diversitat ho és tot.
- *Molt bé. I la coordinació amb els centres d'origen la realitzeu fora d'aquest horari?*
- Sí. Nosaltres cada dia de 9 a 10 tenim l'estona de reunió perquè no podem entrar ja que els nens acaben d'esmorzar, els banyen... I és a partir de les 10 quan estan a punt. Doncs aquesta estona l'aprofitem per fer reunions, parlar de les noies de pràctiques, comentar situacions i projectes o bé posar-nos en contacte amb les escoles. Llavors tu truques a l'escola per parlar amb els mestres. Si no pots contactar amb ells ja busques la manera per poder-hi parlar.
- *N'hi ha una de vosaltres que és la que sempre se'n cuida o ho aneu fent totes?*
- Ho anem fent totes. Normalment, la que acull el nen quan arriba i li obra la fitxa és la que truca a l'escola. Intentem que sempre sigui la mateixa persona malgrat ja hagin passat els 15 dies per no embolicar gaire a les mestres. Cadascuna és la tutora d'alguns nens. D'aquesta manera ens funciona millor.
- *Molt bé. Pel que fa a la relació amb els metges, us han de dir l'estat dels alumnes?*
- Amb els metges la veritat és que tenim poca relació perquè aquest hospital és molt gran. Si necessitem saber alguna cosa del nen, anem directament i ho preguntem. Però tampoc ens interessa molt saber quina malaltia tenen. Per exemple, si un nen està a planta i li fan diàlisi, ja saps que un ronyó no li funciona i igual vindrà dos o tres dies a la setmana. Les infermeres ja et diuen si estarà molts dies o no. Perquè a mi m'és igual que tingui una leucèmia o una altra cosa.
- *Bé, jo més aviat em referia a la relació amb els metges per saber l'estat en què es troben.*
- Això ja ho veus quan entres a l'habitació i parles amb la família. És la família la que t'informa. Si és una situació molt greu és la infermera la que et dirà "Escolta avui no es troba gaire bé perquè ha passat molt mala nit" o "en aquesta habitació no hi entris perquè la cosa ja va molt malament". Si la situació va cap a terminal t'avisen. Nosaltres no anem amb un llistat de les malalties dels infants. Simplement entrem a l'habitació. I com que ho fem cada

dia, les infermeres ja ens informen. Aquest intercanvi d'informació es dona més amb les infermeres i amb la família que amb els metges. Amb els metges t'hi relaciones si tu vols saber una cosa determinada. Per exemple ara a la planta d'oncologia hem aconseguit que, si estem fent classe, els metges s'esperen i entren després. Ells també valoren positivament la nostra feina. Això està molt bé.

- *Molt bé. Si quan esteu amb el nen li passa alguna crideu al metge o a la infermera?*
- Sí. Sempre a les habitacions hi ha una alarma. I encara que no li passi res, si vol anar al lavabo o qualsevol cosa, sempre avisem a la infermera perquè ho facin elles. En aquest aspecte som especialment curoses, és a dir, cadascú té la seva feina: jo faig de mestra i tu de infermera.
- *D'acord. No sé si us trobeu en casos en què la família vol amagar la malaltia del nen...*
- Clar, nosaltres no podem donar mai informació de la malaltia del nen. Jo mai dic "aquest nen té això o allò altre".
- *I si el propi nen et demana coses?*
- El nen ho sap.
- *Sempre?*
- En principi els metges li diuen el què té. Si a mi em pregunta jo sempre responc "ho has preguntat a la doctora o al doctor?" o "Tu el que vulguis saber pregunta-ho al doctor perquè jo no sóc metge". És a dir, mai pots dir el què té el nen perquè és molt delicat. A més, no podem treure informació d'aquí, és un aspecte sagrat. És com si vénen els de la TV, sempre hem de portar un paper signat pels pares conforme estan d'acord que facin fotografies als nens. Nosaltres tampoc podem fer fotografies dels nens perquè és secret.
- *Molt bé. Finalment, teniu algun projecte de cooperació amb l'entorn?*
- No perquè és un aspecte molt difícil de gestionar. A més, solen ser els voluntaris els que s'encarreguen de la part més lúdica i de fer coses a fora.
- *Bé, doncs això és tot. Moltes gràcies!*
- Si això et serveix per fer la teva feina estarem encantades d'haver-te ajudat.
- *Us asseguro que em serà de gran ajuda. Moltes gràcies de nou!*

Annex 2: Entrevista a l'aula hospitalària de Sant Joan de Déu d'Esplugues (Escola dels Pins)

Aquesta entrevista no va ser enregistrada per tant, a continuació s'hi poden trobar els apunts que es van prendre. Estan distribuïts per temes ja que tampoc es van enregistrar les preguntes que es van fer.

Presentació:

L'Escola dels Pins forma part de l'Ordre Hospitalari de Sant Joan de Déu, és a dir, forma part de l'església. Va ser inaugurada l'any 1967 i, des del 2006 estan ubicades a l'espai on es troben actualment. Disposen de dues aules: una on hi poden assistir tots els infants ingressats (es troba al costat de la ciberaula i la sala de jocs) i l'altre que es troba a la zona de salut mental i, com que està aïllada, només hi poden accedir els infants que són atesos per l'especialitat de salut mental.

L'aula està dividida en diferents espais: biblioteca, racó de manualitats, magatzem, zona dels infants més petits (taules petites), zona d'ordinadors (n'hi ha 4) i una taula central.

L'horari d'atenció als infants és de 10 a 1. Ara bé, els mestres treballen de 9 a 3 realitzant tasques de coordinació. Fan aquest horari ja que són mestres normals que han accedit a aquestes places a través de comissions de serveis (oposicions).

A l'aula hospitalària hi poden accedir infants i joves de 3 a 16 anys. Ara bé, a salut mental l'edat màxima és de 18 anys (tot i que l'edat mínima també sol ser major). Quan aquest joves que estan a salut mental es milloren, passen a l'hospital de dia on només reben atenció uns dies a la setmana.

Són 4 mestres i una sempre està a l'aula, 2 a plantes que van passant per les habitacions (fins a les 2 o a les 3) i una a salut mental. Aquesta última no es canvia mai i atén a uns 15 joves. Les altres tres s'intercanvien els torns cada 15 dies. Això fa que sigui necessària molta coordinació entre elles.

Acullen a infants i joves que atesos per especialitats molt diverses: oncologia, traumatologia, neurologia... A més, des del primer dia d'ingrés ja poden assistir a l'aula.

Visió sobre l'aula:

L'aula hospitalària serveix per garantir el dret de l'infant de mantenir l'escolaritat. Ajuda a què els nens estiguin millor i més contents i els permet desconnectar mentre segueixen fent el que farien a fora. Les mestres opinen que "l'escola dins l'hospital és fonamental perquè mentre el nen està a l'aula deixa d'estar a l'hospital". Un aspecte que recolza aquesta afirmació és que ara les mestres van amb bates de colors perquè amb la bata blanca semblaven metges.

A més, l'aula hospitalària normalitza la vida dels infants i possibilita la relació amb l'exterior. També serveix per exercitar la memòria, l'atenció, la relació amb els altres i per fer tasques de l'escola. En referència a les tasques de l'escola pensen que és important però que no només s'ha de realitzar això.

Relació amb els metges:

És molt important ja que, mentre està a l'hospital, els nens i nenes depenen de les famílies, les mestres i els metges.

Relació amb l'escola d'origen:

Es duu a terme tant amb els mestres com amb els alumnes. D'aquesta manera es possibilita que l'infant mantingui relació amb els seus companys.

Amb els mestres es pacta el què es vol treballar, és a dir, l'escola marca el que s'hauria de treballar i llavors, des de l'aula hospitalària, s'adapta a la situació. Sovint l'escola envia llibres i/o materials.

Planificació:

Es planifiquen els aspectes generals de tot el curs, és a dir, quan es celebraran les festes, quins projectes realitzaran, com serà la cooperació amb els altres agents educatius... Ara bé, no poden planificar pensant en els alumnes perquè varien constantment. A curt termini planifiquen pels que coneixen però no es sol complir.

Treball cooperatiu

Malgrat és difícil, sempre que poden intenten treballar conjuntament. Ara bé, sol ser difícil ja que hi ha molta diversitat i cada infant/jove ha de realitzar les seves tasques. Quan s'acosten les festes o es realitza algun projecte, incrementa el treball conjunt. Les mestres consideren que estan atenent a la diversitat constantment.

Projecte de cooperació amb l'entorn

Consideren que és molt important establir contactes amb l'entorn ja que és una manera d'obrir les portes de l'hospital, és a dir, mostrar una idea d'hospital obert. Els principals projectes de cooperació amb l'entorn són:

- Encesa de llums de l'arbre de Nadal: Es realitza conjuntament amb les escoles i entitats de l'entorn més proper.
- Intercanvi de correspondència: Es duu a terme amb els centres d'origen o escoles d'altres zones geogràfiques i/o d'altres països.
- E-Twinning amb escoles d'Europa: Mantenen contacte amb altres escoles d'Europa.

Relació amb els voluntaris

Tant mestres com voluntaris vetllen per l'educació dels infants i, per tant, realitzen un treball conjunt i col·laboren estretament. L'hospital disposa de 416 voluntaris que són: pallassos, terapeutes i personal que es dedica a fer tallers de cuina, de màscares i teràpies amb gossos. També són els encarregats de gestionar la ludoteca. Un espai amb el qual l'aula hi té molt contacte.

Treball de les emocions

Hi ha psicòlegs que treballen aspectes emocionals i, per tant, les mestres tenen una funció pedagògica i només fan recolzament. Ara bé, a l'aula fan un treball específic i individual de les emocions que s'inicia mitjançant un dibuix que porta per títol "Jo a l'hospital".

Treball transversal/centre d'interès

Parteixen de centres d'interès que els permeten treballar de manera transversal. Hi participen tots els infants i joves. Els projectes realitzats durant els anys anteriors són: l'hort i la cuina. Aquest any ho relacionaran tot amb els romans (manualitats, murals, Carnestoltes...), fet que els permetrà fer un intercanvi amb un hospital de Roma.

Annex 3: Entrevista a l'aula hospitalària de Sant Joan de Déu de Manresa (Fundació Althaia)

Aquesta entrevista tampoc va ser enregistrada, per tant, a continuació s'hi poden trobar els apunts que es van prendre. En aquest cas es van anotar les preguntes per tal de classificar millor els temes. Cal destacar que les mestres van demanar ser "tutejades".

Teniu un horari establert?

Segueixen un horari semblant al de l'escola ordinària, però les hores lectives van de 9:30 fins a la 1 i de 3 a 5. Ara bé, no solen ser hores seguides perquè a vegades són atesos a l'habitació o han de marxar per fer-se proves.

Quantes mestres sou? Com us organitzeu?

Son dues. S'organitzen depèn del dia i dels nens que tinguin. Si hi ha més infants que han de ser atesos a les habitacions, una es queda a l'aula i l'altre es passa totes les hores anant habitació per habitació. Si no és així, es queden les dues a l'aula i només dediquen unes hores a anar per les habitacions.

Es necessita un temps mínim d'estança a l'hospital per assistir a l'aula?

S'ofereix el servei a tothom sempre que estiguin ingressats i estiguin dins la franja d'edat. Atenen als infants i joves que poden a menys que les infermeres els recomanin que no ho facin.

Quines patologies/ malalties tenen els infants?

Acullen als alumnes que són atesos per les especialitats de cirurgia, traumatologia i pediatria. L'hospital no atén a infants de la branca d'oncologia i, per tant, els infants que assisteixen a l'aula pateixen malaltia de curta estada.

Seguiu alguna planificació?

Hi ha una planificació ja que sinó seria una cosa improvisada. És una planificació de base que s'ha d'individualitzar ja que tots els infants i joves són diferents, d'edats diferents, de centres diferents, etc. Hi ha gran varietat de nivell i, per tant, cal fer adaptacions.

Quines edats tenen els nens atesos?

Malgrat des del Departament es reconeix com un servei exclusiu per a Primària (segons la seva opinió), elles accepten a infants de 3 a 5 anys a l'aula perquè no hi ha cap altre servei destinat a ells. Per tant, garanteixen l'atenció a nens i nenes de 3 a 16 anys.

Com definiríeu la vostra metodologia?

Els objectius de l'aula són garantir l'educació a infants que estan hospitalitzats. El que fan les mestres és donar continuïtat educativa als nens i nenes mentre estan ingressats. Es posen en contacte amb l'escola d'origen per tal que els indiqui què és el que cal fer i, si és possible, els faciliti algun material. Ara bé, en cas que no sigui possible, a l'aula disposen de diversos quaderns i llibres de treball. A més, també tenen molt en compte la vessant divertida. Per això van preparar unes activitats que en diuen "el dossier de benvinguda" que permeten parlar, conèixer als alumnes, agafar-se la malaltia per la part positiva, fer manualitats per exemple microbis divertits... D'aquesta manera faciliten l'entrada a l'aula.

Realitzeu algun treball transversal?

Treballen molt a partir de projectes que ja estan engegats i els serveixen de fil conductor. El que fan és adaptar-lo a totes les edats perquè tots els alumnes de l'aula hi puguin participar. Treballen molt amb el projecte de "Sàlix i els sentits", també han fet contes amb les matemàtiques... Sempre hi ha un fil conductor de tot el curs que es treballa amb tots els nens que van passant. A més, participen en molts projectes del Bages i, com que els infants són d'aquesta zona, hi solen participar amb l'escola d'origen i amb l'hospital.

A part d'aquests projectes, es fan moltes activitats relacionades amb l'hospital per tal de tractar la malaltia per la part positiva. També es potencia el coneixement d'altres serveis que ofereix l'hospital: quiròfans, ambulàncies...

Disposeu de psicòlegs?

N'hi ha però no vénen sempre, només en casos especials. El psicòleg no visita als infants a menys que sigui un problema força greu o un cas especial. Ara bé, les mestres quan veuen algun cas estrany, ho diuen als psicòlegs. Cal destacar que els infants no poden explicar depèn de quines coses a l'aula perquè pot afectar a la resta. En aquests casos s'aconsella parlar-hi després.

Quina importància doneu al currículum?

Tota. Perquè es segueix el què els indica l'escola d'origen.

Com valoreu el vostre treball a nivell emocional? Com feu educació emocional?

En una aula no es pot separar l'educació específica de l'educació emocional. És a dir, es treballa conjuntament amb la resta d'aspectes. Cal destacar però que es dóna molta importància a l'acollida. Quan un infant no té ganes de treballar, es redirigeix la situació partint dels seus interessos per tal que es senti còmode. Cal donar la volta a les situacions i transformar-les en positives. Per poder treballar les emocions parteixen de la identificació d'aquestes. Ara bé, hi ha els "Pallapupes" que fan atenció emocional específica.

Es realitza algun tipus de treball cooperatiu?

En general no perquè són d'edats molt diferents i és molt difícil. Quan són del mateix curs treballen conjuntament però no es pot considerar treball cooperatiu pròpiament dit. Quan participen en algun projecte ho fan individualment.

Com és la relació amb les famílies?

És diària i molt estreta. Els pares poden entrar a l'aula per tal de facilitar l'acollida. Les mestres valoren molt positivament aquest aspecte ja que aporta qualitat a l'educació i a les relacions. Cada dia hi ha un intercanvi d'informació entre famílies i mestres per saber l'estat en què es troba l'infant.

I com és la relació amb els metges?

Cada dia els metges els hi faciliten un llistat on hi consten els infants que estan ingressats amb les malalties que presenten per tal de conèixer la situació. Quan hi ha algun cas especial, es troben i en parlen.

Teniu algun projecte de relació amb l'entorn?

Sí, fa 25 anys que realitzen el "Taller de Salut" que s'ofereix a tots els centres i escoles d'adults de la comarca. Aleshores, dues infermeres i dues mestres fan una visita guiada per l'hospital atenent a les demandes de l'escola.

Disposeu de servei de voluntaris?

Sí. Actualment hi ha uns mags que assisteixen a l'hospital un cop per setmana per tal de fer màgia per millorar l'estat emocional dels nens i les nenes.

Quan i quan manteniu contacte amb l'escola d'origen dels infants?

A partir de la setmana d'estança ja truquen a l'escola. No realitzen informes ni es truquen constantment, simplement parlen amb les mestres per tal de reforçar les tasques que fan a l'escola i perquè els indiquin què és el que cal fer. Però informes no se'n fan perquè la valoració trimestral es fa a l'escola. En algun cas passen exàmens però el responsable de corregir-los sempre és el tutor del centre.

Això és tot. Moltes gràcies!

Annex 4: Taula resum de les informacions extretes de les entrevistes

A continuació s'adjunten les taules elaborades a partir de les informacions extretes de les entrevistes. Estan classificades per preguntes de recerca i responen a cadascuna de les subpreguntes. Malgrat també consten al treball, s'ha decidit posar-les com a Annex per tal de poder veure clarament com es va classificar la informació.

Les aules hospitalàries de la Vall d'Hebron, de l'Escola dels Pins i la Fundació Althaia segueixen atenen al mateix perfil d'infants?			
	Vall d'Hebron	Escola dels Pins	Fundació Althaia
Quina franja d'edat tenen els seus alumnes?	En aquesta aula acullen infants de 3 a 16 anys, per tant, hi ha molta diversitat de perfils. A més, provenen de molts llocs diferents. Sovint, aquells infants i joves que pateixen una malaltia llarga, presenten un nivell més baix que els seus iguals de l'escola ordinària.	A l'aula que està situada dins l'hospital atenen a infants de 3 a 16 anys. En canvi, a la de salut mental acullen a infants i joves fins a 18 anys. Cal destacar però que l'edat mínima sol ser major.	En aquesta aula es garanteix l'atenció de 3 a 16 anys. Ara bé (segons les mestres d'aquesta aula) des del Departament es reconeix com un servei exclusiu per Educació Primària i Secundària. Com que en aquest hospital no hi ha cap servei destinat als nens i nenes de 3 a 5 anys, són acceptats a l'aula.
Quines malalties presenten els seus alumnes?	Atenen a totes les àrees on hi ha nens ingressats: oncologia, nefrologia, cirurgia, pediatria, UCI... Fins i tot als que estan en càmeres aïllades on cal entrar-hi molt protegit.	Acullen a infants de totes les especialitats (oncologia, traumatologia, neurologia, cardiologia...). També hi ha una aula especial per salut mental on hi assisteixen joves que estan aïllats.	Els infants que assisteixen a aquesta aula són atesos per les especialitats de pediatria, traumatologia i cirurgia ja que són les que es tracten en aquest hospital. No disposen de l'especialitat d'oncologia.

<p>Es necessita un temps mínim d'estança a l'hospital per poder rebre els serveis de l'aula hospitalària?</p>	<p>Els infants només poden assistir a l'aula a partir dels 7 o 10 dies d'ingrés. La majoria dels alumnes es passen una llarga temporada a l'hospital (mitjana o llarga estada) i és per això que els que s'hi estan un període curt no poden accedir a l'aula. Aquesta decisió es basa en dues raons. En primer lloc, si haguessin d'atendre a tots els pacients, no donarien l'abast. I en segon lloc consideren que si un infant es salta classes una o dues setmanes no tindrà conseqüències.</p>	<p>Els infants poden assistir a l'aula hospitalària des del primer dia d'ingrés, és a dir, accepten a tothom que hi vulgui anar sempre i quan estigui a la llista d'ingressats. Ara bé, fins que porten una setmana a l'hospital no estableixen contacte amb l'escola d'origen i, depenent de la malaltia que pateixen, prenen unes mesures o unes altres.</p>	<p>Els infants poden assistir a l'aula des del primer dia d'estança a l'hospital ja que s'ofereix el servei a tothom (sempre que es compleixin les edats). Ara bé, si, degut a les condicions amb les que es troba un nen o nena, es recomana no atendre'l el primer dia, es respecta i s'atén quan els altres professionals ho considerin convenient.</p>
---	--	--	--

Les aules hospitalàries de la Vall d'Hebron, de l'Escola dels Pins i de la Fundació Althaia s'organitzen de la mateixa manera?

	Vall d'Hebron	Escola dels Pins	Fundació Althaia
Quin és l'horari d'atenció als infants?	L'horari d'atenció als nens i a les nenes és de 10 a 2:30. Ara bé, el de les mestres és de 9 a 3 i dilluns de 3 a 5. De 9 a 10 fan tasques de coordinació i reunions ja que és l'hora que els infants esmorzen i solen rebre les cures. Pel que fa al calendari escolar, és el mateix que a l'escola ordinària però afegeixen 15 dies al juliol perquè l'estiu es faci més curt pels infants. Cada mestra fa 5 dies que pot recuperar al llarg de l'any.	L'horari d'obertura de l'aula és de 10 a 1, però les mestres treballen de 9 a 3. De 9 a 10 i de 1 a 3 realitzen tasques de coordinació.	L'aula funciona en un horari semblant al de l'escola ordinària però adaptat a les necessitats de la planta. Les hores lectives van des de les 9:30 fins a la 1 i de 3 a 5. Ara bé, els infants no hi solen estar totes les hores seguides ja que han de sortir per rebre les cures o els tractaments necessaris.
Com s'organitzen les mestres per atendre a tots els infants?	S'estableixen uns torns. Cada 15 dies les mestres canvien de planta perquè les dificultats a nivell emocional no són iguals (oncologia et pot afectar més). A més, permet que totes coneguin a tots els infants i així puguin fer una teràpia emocional entre elles. Aleshores, alternen les hores d'atenció a l'aula i les	Aquesta aula disposa de 4 mestres. Una d'elles està sempre a l'espai de salut mental i no es canvia mai. Aquesta acull a 15 infants. Les altres 3 van rotant cada 15 dies. Una d'elles està sola a l'aula i les altres dues van anant per les habitacions de totes les plantes. Hi ha molta coordinació entre elles	Són dues mestres que es van combinant les tasques que han de realitzar. Si un dia hi ha molta feina a l'aula s'hi queden totes dues, si hi ha nens que no hi poden assistir van a les habitacions. Es van tornant depenent dels infants que hi ha i de les necessitats d'aquests.

	hores d'atenció a l'habitació.	per tal de poder conèixer l'evolució dels infants i per recolzar-se emocionalment	
Es realitza algun tipus de planificació?	Cada dia la feina és diferent i, per tant, no es pot seguir una planificació estricta. Pot ser que es programi per uns infants però que no puguin assistir a l'aula perquè no es troben bé o estan fent una prova. És per això que solen partir de les indicacions de l'escola i anar avançant cada dia adaptant-se a la situació i a les necessitats dels nens i nenes.	Cada dia atenen a alumnes diferents i n'hi ha que ni coneixen. Per tant, planifiquen pels que coneixen. Ara bé, aquesta planificació és molt flexible ja que, per raons de salut i de necessitats dels infants, no es sol complir. Fan planificacions a llarg termini com els centres d'interès, la celebració de les festes, les dates de realització dels projectes...	Hi ha una planificació de base però cal modificar-la contínuament ja que cada dia atenen a alumnes diferents i cal adaptar-se a les seves necessitats. Es basen en la feina que els faciliten des de les escoles d'origen. A més, disposen de materials adaptats a totes les edats per si un infant no rep les activitats de l'escola d'origen.

Les aules hospitalàries de la Vall d'Hebron, de l'Escola dels Pins i de la Fundació Althaia segueixen la mateixa línia educativa?

	Vall d'Hebron	Escola dels Pins	Fundació Althaia
Quina importància es dóna al currículum?	<p>En aquesta aula segueixen el currículum i parlen amb les escoles per saber què cal treballar i de quina manera. Sempre es sol intentar que l'escola marqui els elements del currículum que cal millorar i els hi deixi el material. Si és una escola llunyana, a l'aula hospitalària tenen alguns quaderns. Ara bé, s'intenta seguir el currículum al màxim ja que es considera que és molt important per poder seguir el curs.</p>	<p>Segueixen el currículum i parlen amb les escoles per saber (en línies generals) què és el que estan treballant per tal que els infants puguin seguir el curs. Ara bé, són molt flexibles i adapten el currículum a les necessitats de cada alumne. Fins i tot dissenyen algun material per facilitar l'aprenentatge dels nens i les nenes.</p>	<p>Es segueix el currículum en la mesura que els indica l'escola. És a dir, es posen en contacte amb el centre perquè els faci arribar les activitats que cal realitzar. Es garanteix una continuïtat educativa i s'intenta cobrir el període de temps que estan hospitalitzats per tal que no perdin el curs. En algun cas s'adapten materials a algun infant concret. A més, realitzen activitats més alegres i dinàmiques incloses al "dossier de benvinguda" que permet conèixer millor als nens i a les nenes.</p>
Es realitza algun treball transversal? Es parteix d'un centre d'interès?	<p>No es realitza cap treball transversal ja que cada infant realitza les tasques que se li han marcat des de l'escola. A més, el fet de ser nens i nenes tan diferents fa que sigui molt complicat partir d'un centre d'interès comú.</p>	<p>Malgrat els infants són molt diferents i tenen unes necessitats molt diverses, s'intenta treballar de manera transversal per tal de donar significat als aprenentatges. Cada any es parteix d'un centre d'interès i s'organitzen activitats</p>	<p>Es treballa molt a partir de projectes ja existents a la zona del Bages. Aleshores se'n fa una adaptació per tal que el puguin realitzar tots els infants. Un exemple és el de "Sàlix i els sentits". És un fil conductor que es treballa al llarg de tot el curs. A més, permet que</p>

		<p>d'ensenyament-aprenentatge entorn d'aquest tema. Alguns dels temes anteriors eren l'hort i la cuina. Aquest any són els romans.</p>	<p>un infant realitzés el projecte al seu centre d'origen i també el dugui a terme a l'hospital. També es fan moltes activitats relacionades amb l'hospital: fer-se el seu microbi amb diferents materials, conèixer els diferents serveis que ofereix l'hospital (ambulàncies, quiròfans)...</p>
<p>Es duu a terme algun tipus de treball emocional?</p>	<p>El treball de les emocions el realitzen els psicòlegs. Les mestres intenten donar la volta a les situacions difícils mitjançant el diàleg i partint de les necessitats dels nens i les nenes. És molt important no passar mai per davant dels psicòlegs. Les mestres només han d'escoltar i intentar consolar però no poden donar consells. També han de posar normes i límits.</p>	<p>Malgrat no és el que més es treballa, també adquireix certa importància. És un treball individual que s'inicia amb un dibuix que porta per títol "Jo a l'hospital". A partir d'aquí es treballen les emocions. Cal destacar que hi ha psicòlegs que treballen aspectes purament emocionals, les mestres tenen una funció pedagògica i només fan recolzament.</p>	<p>Es treballa conjuntament amb la resta de coses (no es pot fer una educació a part). Ara bé, es dóna molta importància a l'acollida. Si algun dia algú no té ganes de treballar, es parteix dels seus interessos perquè es senti còmode. Cal donar la volta a les situacions i transformar-les en positives. Parteixen de la identificació de les emocions per tal de poder-les treballar. Hi ha els "Pallapupes" que fan una atenció emocional específica. Pel que fa als psicòlegs, només tracten als casos especials i/o més greus.</p>

<p>Es duu a terme treball cooperatiu?</p>	<p>No. És treball pràcticament individual ja que la majoria d'infants són atesos al llit. Els que poden anar a l'aula són grups de 3 o 4 i de diferents edats. Estan junts però no cooperen. Quan s'acosta alguna festa, preparen algun mural tots junts.</p>	<p>En general no es treballa en grups cooperatius perquè es fan feines individuals però, quan les tasques són semblants o especials (manualitats, festes...), els alumnes treballen de manera cooperativa.</p>	<p>Generalment no es realitza treball cooperatiu. A vegades s'ajunta als infants de la mateixa edat que realitzen feines semblants però no és habitual. Tot i que tots participen als projectes, ho fan individualment.</p>
<p>Quina visió tenen sobre l'aula?</p>	<p>Pensen que l'aula serveix per normalitzar la vida dels infants i per seguir el currículum. Les mestres han de fer el possible perquè els nens segueixin el curs. Però a més han de normalitzar la situació: els més petits es posen la maleta per anar fins a l'aula. És positiu ja que permet relacionar-se amb els altres i oblidar-se de la malaltia.</p>	<p>Pensen que l'aula serveix per normalitzar la vida dels infants i ajuda a que estiguin millor i més contents. També serveix per desconnectar, seguir fent el que es realitzava a fora i per mantenir contacte amb l'exterior. A nivell pedagògic serveix per exercitar la memòria, l'atenció, la relació amb els altres i per fer tasques escolars. No només es fan activitats de l'escola tot i que són molt importants per seguir el curs. La presència d'una aula hospitalària és fonamental ja que quan s'està a l'aula es deixa d'estar a l'hospital.</p>	<p>Pensen que l'aula serveix per garantir l'atenció educativa dels infants que estan a l'hospital i per continuar realitzant les tasques que es fan a l'escola. A més, es tracten temes propis de l'hospital de manera divertida. Les mestres creuen que la seva actuació és molt important per no perdre el ritme del curs escolar i perquè els infants s'oblidin per uns moments que estan a l'hospital.</p>

<p>Es duu a terme algun projecte concret?</p>	<p>Sí, es realitza una revista. S'editen els treballs que han fet els infants i es publiquen a aquesta revista. Serveix per fer conèixer els sentiments, emocions i treballs dels alumnes a les famílies i per reforçar la seva autoestima.</p>	<p>Sí, tenen un projecte de les festes populars que consisteix en treballar transversalment les festes populars catalanes. També van realitzar un projecte de l'hort i de la cuina que consistia en realitzar un treball transversal partint d'aquest centre d'interès.</p>	<p>Sí, tal com s'ha comentat anteriorment, es duu a terme el projecte de "Sàlix i els sentits", que és un projecte existent als centres de la comarca.</p>
---	---	---	--

Les aules hospitalàries de la Vall d'Hebron, de l'Escola dels Pins i de la Fundació Althaia es relacionen de la mateixa manera amb els agents educatius (escola d'origen, família i entorn)?

	Vall d'Hebron	Escola dels Pins	Fundació Althaia
Com és la relació amb les famílies?	<p>La relació és molt estreta. És la mateixa família la que els sol posar en contacte amb l'escola d'origen. Cada dia intercanvien informacions, expliquen com està el nen/a, com ha anat la classe... Ara bé, no poden entrar a l'aula ni solen estar a l'habitació mentre hi ha les mestres. Tot i així, hi ha molta unitat.</p>	<p>La relació amb les famílies és directa i constant. Cada dia intercanvien informacions sobre l'estat dels infants i la seva evolució. Si és necessari, poden realitzar entrevistes individuals fora de l'habitació. Malgrat la família no entra dins l'aula, les mestres donen molta importància a aquesta relació.</p>	<p>La relació és directa i molt bona. Es manté un contacte diari ja que és la pròpia família la que informa de l'estat en què es troba l'infant. A més, se'ls permet la seva presència a l'aula, fet que facilita una millor acollida. És un aspecte que valoren molt positivament i que aporta qualitat a les seves relacions.</p>
Com és la relació amb els metges?	<p>No hi ha gaire relació amb els metges perquè les mestres no consideren necessari conèixer la malaltia de l'alumne en qüestió. Els pares i les infermeres són els que indiquen l'estat en què es troba l'infant. Tenen una relació de respecte, uns respecten la feina dels altres i cadascú ha de tenir clares les seves tasques.</p>	<p>Col·laboren estretament amb els metges ja que, mentre l'infant està ingressat a l'hospital, la responsabilitat és compartida entre pares, mestres i metges. S'estableix un triangle d'interacció on cal actuar conjuntament per tal de vetllar pel bon desenvolupament i curació dels infants i joves.</p>	<p>Els metges els hi faciliten un llistat dels infants ingressats on hi consta el diagnòstic de cadascun d'ells. D'aquesta manera les mestres es poden fer una idea del temps d'estança, de com tractar-los, etc. Si se'ls presenten dubtes en algun cas, ho consulten amb els metges o amb les infermeres.</p>

<p>Com i quan es manté contacte amb l'escola d'origen?</p>	<p>Mantenen el contacte amb els mestres de les escoles d'origen per tal que els indiquin com poden seguir el currículum i els facilitin els materials amb els quals hauran de treballar. D'aquesta manera els infants veuen normalitzada la seva situació i observen certa relació amb l'exterior. Aquest contacte es sol realitzar de 9 a 10 del matí.</p>	<p>Mantenen contacte tant amb els alumnes com amb els mestres de l'escola d'origen. El contacte amb els alumnes permet realitzar un reforç emocional ja que els infants poden conversar amb els seus companys. En canvi, el contacte amb els mestres permet que els diguin què volen treballar per tal que després ho puguin adaptar. Es sol establir contacte de 9 a 10 o de 1 a 3.</p>	<p>Mantenen contacte amb les mestres de l'escola d'origen perquè els hi indiquin les tasques que cal realitzar (que solen ser les que s'estan fent a l'escola) i els facilitin, si és possible, els materials amb els quals treballen. Aquest contacte es sol establir a partir de la setmana d'estança a l'hospital i també serveixen perquè l'infant pugui treballar durant el període de convalescència a casa.</p>
<p>S'elaboren informes per tal de poder realitzar un seguiment?</p>	<p>Només els fan si l'escola d'origen els hi demana per tal de saber l'evolució que han fet els alumnes durant el període d'ingrés. A més, omplen una graella per intercanviar informacions entre les mestres de l'aula i poder fer el traspàs cada 15 dies.</p>	<p>En general no es solen realitzar informes, només s'elaboren en el cas que un infant hagi estat ingressat un període de temps força llarg. Aquests informes permeten intercanviar informació del procés amb l'escola d'origen.</p>	<p>No es realitzen informes ja que el període d'estada a l'hospital no sol ser gaire llarg. L'informe només es realitza quan l'escola d'origen demana una valoració del què s'ha estat realitzant.</p>
<p>Quina relació es manté amb els voluntaris?</p>	<p>Els voluntaris que hi ha són: pallassos, màgic Andreu i la Creu Roja. S'encarreguen de l'aspecte lúdic dels infant</p>	<p>Els voluntaris dels quals disposen són: pallassos, terapeutes, personal que fa teràpia amb els gossos, que organitza tallers de</p>	<p>Els voluntaris que hi ha actualment a l'hospital són uns mags que hi assisteixen un cop a</p>

	<p>ja que el treball bàsic de les mestres és encarregar-se de la vessant curricular per tal que els infants puguin seguir el curs. Els voluntaris també gestionen la ludoteca, que és l'espai on poden anar a jugar els infants.</p> <p>La relació amb els mestres és necessària i cordial, però no realitzen cap tipus de treball conjunt.</p>	<p>cuina o de màscares i els que gestionen la ludoteca. La ludoteca està situada al costat de l'aula i els infants poden anar-hi sempre que ho desitgin durant el temps que vulguin. Els mestres treballen conjuntament amb els voluntaris i hi col·laboren estretament.</p>	<p>la setmana. Es dediquen a fer màgia i així millorar l'estat emocional dels nens i les nenes.</p> <p>No hi ha gaire relació amb les mestres ja que cadascú realitza les seves pròpies tasques.</p>
<p>Es duu a terme algun projecte de relació amb l'entorn?</p>	<p>No realitzen cap projecte de relació amb l'entorn ja que seria difícil de gestionar. A més, consideren que això consistiria en una part més lúdica i, per tant, seria càrrec dels voluntaris.</p>	<p>Creuen que és molt important col·laborar amb l'entorn per tal d'obrir les portes de l'hospital i no donar la sensació d'espai tancat. Els principals projectes que es duen a terme són:</p> <ul style="list-style-type: none"> -Encesa de llums de l'arbre de Nadal juntament amb les escoles i entitats de l'entorn més proper. -Intercanvi de correspondència (amb les escoles d'origen o amb escoles d'altres zones geogràfiques o, fins i tot, d'altres països). -E-Twinning amb escoles d'Europa. 	<p>El principal projecte de relació amb l'entorn que duen a terme (des de fa 25 anys) s'anomena "Taller de Salut" i consisteix en unes visites mensuals per l'hospital que s'ofereixen als centres del Bages. S'adapten a les demandes de les escoles depenent de l'edat dels infants.</p>